

Arrest

nr. 261 126 van 27 september 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 24 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoekster in de zaak met nr. X (hierna: verzoekster) en verzoeker in de zaak met nr. X (hierna: verzoeker), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 14 juni 2019 België binnen met een paspoort en verzoeken op 19 juni 2019 om internationale bescherming. Op 27 april 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op X 1978 geboren in X. U bent in het bezit van een diploma middelbaar onderwijs. U bent sinds 1996 samen met B. B. O. A. (...). Samen hebben jullie twee zonen. Uw oudste zoon B. C. J. E. (...) werd op 30/08/2000 geboren, uw jongste zoon B. C. B. V. (...) op 09/04/2002. U was niet politiek actief en kende geen problemen met uw overheid. Uw moeder woont in Cuscatlan. Uw vader overleed in 2018. U heeft nog een zus J. E. M. (...) die twee jaar geleden naar de Verenigde Staten verhuisde. De laatste 20 jaar woonde u met uw gezin in de bewaakte en private residentie Miramondo in de gemeente Apopa (San Salvador). Aan de hoofdingang van Miramondo staan bewakers en de bewoners van uw straat hebben tevens een sleutel van het hek dat toegang heeft tot de straat. Nog aan de hoofdingang ligt een politiekantoor en aan het einde van uw straat is een militaire post. U werkte voor uw vertrek uit El Salvador als zelfstandig schoonheidsspecialist in uw woning in Miramondo. Uw partner werkt sinds 1996 bij de Nationale Civiele Politie (NCP). Sinds 2015 werkte hij voor een politiepost in Mejicanos in San Salvador waar hij in hoofdzaak patrouilles uitvoerde. Ook uw zus werkte voor haar vertrek naar de Verenigde Staten bij de politie in Usulután. Uw jongste zoon B. V. (...) liep voor jullie vertrek school aan het instituut Apopa, uw oudste zoon E. J. (...) studeerde mechanisch ingenieur aan de universiteit van El Salvador in San Salvador. Uit veiligheidsoverwegingen vergezelden jullie de kinderen naar school. Tot 07/05/2019 kende uw familie geen problemen in El Salvador. Uw familie kreeg problemen door het werk van uw partner. Die dag was u met uw zoon E. J. (...) met de bus van de universiteit onderweg naar uw woning in Miramondo. Op de laan 'Truncal Del Norte' begaf een onbekende gewapende jongeman zich plots naar achter in de bus waar u en uw zoon zich bevonden. Hij zei dat hij jullie zou doden, jullie kende en jullie familie waren van een 'hond', waarmee hij het werk van uw partner bij de politie bedoelde. Aan de volgende halte verliet de man de bus, waarna jullie je reis naar Miramondo voortzetten. Thuis aangekomen contacteerde u uw partner die enkele dagen op rij moest werken en pas vier dagen later verlof had. Hij raadde u aan om te kalmeren en klacht in te dienen. Dezelfde avond bracht u uw oudste zoon E. J. (...) naar uw schoonouders in Chintu, waar uw jongste zoon na zijn schooldag naar toe was gegaan. Chintu is een klein privaat complex dat zich tevens in Apopa bevindt en ongeveer 20 minuten van Miramondo verwijderd is. Na het incident op 07/05/2019 gingen uw kinderen niet meer naar school en bleven bij uw schoonouders in Chintu wonen. Nadat u uw kinderen bij uw schoonouders had afgezet, keerde u op 07/05/2019 naar uw woning in Miramondo terug en bleef u bijna voortdurend binnenshuis.

Op 09/05/2019 haalde uw schoonbroer J. A. M. (...), die bij uw schoonouders in Chintu inwoonde, u in Miramondo op en zette hij u af aan het dichtstbijzijnde politiekantoor, waar u een klacht indiende. Vier dagen na het incident had uw partner verlof en keerde hij naar huis.

Rond 14/05/2019 vertrokken u en uw partner uit Miramondo en trokken jullie in in het huis van uw schoonouders in Chintu. De dag van uw vertrek uit Miramondo vernam u via uw buurvrouw A. (...) dat zij twee dagen op rij 's nachts onbekenden voor uw woning had gezien.

Na jullie vertrek naar Chintu, begonnen jullie je vertrek naar België voor te bereiden. Op 14/05/2019 bracht uw partner jullie naar het departement Vreemdelingenzaken in San Salvador waar jullie een paspoort aanvroegen. Uw partner besloot bij zijn ouders in Chintu te blijven die kampten met gezondheidsproblemen. Tot aan jullie vertrek uit El Salvador bleven jullie in het huis van uw schoonouders wonen. Uiteindelijk vertrok u op 13/06/2019 met uw twee zonen uit El Salvador en reisde u met het vliegtuig via Spanje (Madrid) naar België, waar u op 14/06/2019 aankwam. U dient hier een verzoek om internationale bescherming in op 19/06/2019. Uw partner verblijft nog steeds bij zijn ouders in Chintu en kende sinds jullie vertrek geen problemen meer. Twee maanden na jullie vertrek uit El Salvador werd hij van Mejicanos overgeplaatst naar Ciudad Delgado, waar hij instaat voor het bewaken van een terrein waar beschadigde of in beslaggenomen auto's geparkeerd staan.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u problemen voor uw gezin omwille van het werk van uw partner. Daarnaast heeft u schrik dat uw zonen door bendes gerekruteerd zullen worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, het paspoort van uw zoon B. V. (...), een kopie van de geboorteakte van uw zoon B. V. (...), een schoolattest van uw zoon B. V. (...), een klacht bij de politie van 09/05/2019, een verklaring van uw partner over het incident van 07/05/2019 gericht aan een politiechef van Mejicanos, algemene artikels over veiligheidsproblemen voor politieagenten en hun familieleden in El Salvador, een kopie van de voorkant van een politiebade van uw partner afgeleverd op 13/01/2021, een kopie van een foto van uw partner in politie-uniform, een

kopie van een loonfiche van uw partner van 11/01/2021 en een bewijs van een geldtransactie van uw zus J. E. M. (...) uit de Verenigde Staten die aan u gericht is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dient immers te worden opgemerkt dat uw verklaringen en deze van uw oudste zoon B. C. J. E. (...) verschillende hiaten, vaagheden, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden bevatten die betrekking hebben op essentiële elementen die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek uit El Salvador. Hierdoor wordt het CGVS verhinderd om zich een correct beeld te vormen over jullie werkelijke nood aan bescherming.

Uit uw verklaringen en deze door uw oudste zoon E. J. (...) afgelegd tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS van 11/01/2021 blijkt dat jullie problemen verband houden met het werk van uw partner B. B. O. A. (...) bij de politie en jullie in El Salvador geen andere problemen hebben gekend (CGVS, p.6).

Het CGVS merkt ten eerste op dat u en uw zoon E. J. (...) twijfels zaaien over de werkelijke plaats waar jullie voorafgaand aan jullie vertrek zouden hebben gewoond. Gelet op het gegeven dat uw moeilijkheden met bendeleden zich zouden hebben afgespeeld in de regio van uw woonplaats Miramondo, doet voorgaande in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Naast het feit dat jullie geen officiële identiteitsdocumenten aanbrachten waaruit blijkt dat jullie in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek met het ganse gezin in residentie Miramondo verbleven, legden jullie tevens uitermate vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de precieze situatie over jullie woonwijk af.

Uit jullie verklaringen blijkt dat Miramondo een beveiligde, bewaakte en relatief kleinschalige residentie is, waar zich een politiekantoor en militaire post bevindt en waar de huizen aan elkaar grenzen (CGVS, p.8; p.10; p.22; p.24 en CGVS zoon, p.4-6).

Rekening houdend met bovenvermelde is het allerm minst geloofwaardig dat uw zoon geen enkele naam van inwoners van Miramondo kon geven (CGVS, p.5). Doorgevraagd naar informatie over de mensen uit Miramondo of hun profiel, antwoordde hij dat hij omwille van de problemen niet veel buiten kwam en niet veel met de burens praatte (CGVS, p.5). In dit verband beweerde hij voorts in Miramondo geen vrienden te hebben en enkel inwoners van Miramondo te hebben begroet maar met hen geen contact te hebben gelegd (CGVS, p.5). Op de vraag meer informatie te verschaffen over de handelszaken in Miramondo, raakte hij niet verder dan te stellen dat er kleine winkels waren en er aan de ingang van de wijk ook een 'pupuseria' (typisch El Salvadoraans gerecht) lag (CGVS, p.5). Gevraagd om meer informatie te verschaffen over desbetreffende handelszaken, zei hij enkel dat er bedienden werkten en hij de eigenaars niet kent (CGVS, p.5). Uw zoon kon evenmin antwoorden toen hem werd gevraagd met wie zijn ouders in Miramondo contact hadden (CGVS, p.5). Dat uw zoon vrijwel geen details kon verstrekken over de inwoners en handelszaken van Miramondo, waar hij gans zijn leven verklaarde te hebben gewoond, is uitermate merkwaardig en doet bij het CGVS wenkbrauwen fronsen.

Tevens blijkt uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw zoon dat jullie weinig informatie konden verschaffen over de veiligheidssituatie in jullie wijk. Toen het CGVS uw zoon vragen stelde over veiligheidsincidenten met bendeleden in de wijk, raakte hij niet verder dan te stellen dat een inwoner uit Miramondo een probleem met een derde heeft gekend en hij twee of drie weken later verdwenen is.

Meer informatie over dit incident kon hij niet geven (CGVS, p.6). Verder haalde hij aan dat een politieagent zeven jaar geleden in Miramondo door bendeleden van de 18 werd vermoord. Op de vraag naar de naam van de agent moest hij wederom het antwoord schuldig blijven. Evenmin slaagde hij erin te antwoorden toen hem namen of aliases van bendeleden van de 18 die in Miramondo opereerden werden gevraagd (CGVS, p. 16).

Zelfs indien rekening wordt gehouden met de jeugdige leeftijd van uw zoon, het feit dat jullie volgens uw zoons verklaringen vrij geïsoleerd leefden omwille van het veiligheidsrisico's en jullie burens vaak verhuisden, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een minimum aan informatie over de inwoners en de veiligheidssituatie van de wijk waar hij gans zijn leven heeft gewoond kan verschaffen. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat uw beide zonen zich voor hun studies naar een school buiten de wijk verplaatsten en regelmatig gebruik maakten van het openbaar vervoer om zich van Miramondo naar andere plekken in San Salvador te verplaatsen (CGVS, p.12; p.14 en CGVS zoon, p.10).

Opmerkelijk in dit verband is dat ook uw verklaringen over veiligheidsincidenten in Miramondo vaag en weinig gedetailleerd zijn. Net als uw zoon maakte u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS melding van een moord op een politieagent in Miramondo. U voegde eraan toe dat deze gebeurtenis de aanleiding was voor de inwoners van uw straat om zich te verenigen en vergaderingen met de inwoners van de wijk te organiseren (CGVS, p.21). Gevraagd desbetreffend incident in de tijd te situeren, raakte u niet verder dan te stellen dat het enkele jaren geleden was. Tevens moest u het antwoord schuldig blijven toen het CGVS vroeg naar de naam van de politieagent die om het leven kwam. U haalde aan dat er na het incident geruchten de ronde deden dat er veel politieagenten in Miramondo woonden, maar slaagde er vreemd genoeg niet in ook maar één politieagent uit uw wijk bij naam te noemen (CGVS, p.21). Evenmin slaagde u erin te antwoorden toen u werd gevraagd welke bende actief is in Miramondo (CGVS, p.14). Dat u als partner van een politieagent, die bovendien als zelfstandig schoonheidsspecialiste in Miramondo werkzaam zou zijn geweest, hierover niet meer informatie kan verschaffen is merkwaardig en doet het CGVS verder twijfelen over jullie reële verblijfsituatie voorafgaand aan uw vertrek (CGVS, p.5).

Het CGVS mag van jullie immers verwachten de nodige feiten en relevante informatie aan te brengen over uw woonplaats waar jullie 20 jaar zouden hebben gewoond en die jullie in mei 2019 na problemen met bendeleden van de 18 verklaarden te hebben moeten verlaten.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u en uw zoon bevreemdende en weinig plausible verklaringen aflegden over de precieze omstandigheden na het incident van 07/05/2019. Zo verklaarde uw zoon voor het CGVS dat uw partner in de week na het incident bij zijn ouders (de grootouders van uw zoon) overnachtte omdat hij niet veel vertrouwen had om in jullie woning in Miramondo te slapen en zich bij zijn ouders veiliger voelde (CGVS, zoon, p.16). Rekening houdend met bovenstaande verklaring is het uitermate merkwaardig dat u, zoals blijkt uit uw verklaringen en deze van uw zoon, na het incident van 07/05/2019 daarentegen nog een week in Miramondo heeft verbleven en er ook overnachtte (CGVS, zoon, p.15). Gevraagd waarom u op 07/05/2019 naar uw woning in Miramondo bent teruggekeerd nadat u uw kinderen bij uw schoonouders had afgezet, zei u dat u er nooit aan heeft gedacht dat bendeleden jullie in Miramondo zouden komen zoeken omdat jullie in een private, beveiligde en volgens u veilige kolonie woonden en bendes zich vooral op jonge mensen richten (CGVS, p.6; p.10; p.22).

Het is op z'n minst merkwaardig dat uw partner na het incident uit veiligheidsoverwegingen bij zijn schoonouders overnachtte terwijl u in de woning in Miramondo achterbleef. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat de bende 18 in de omgeving van Miramondo opereerde en de regio waar u op 07/05/2019 op de bus problemen kende door dezelfde bende 18 gedomineerd werd (CGVS, p.14; p.24).

Wat er ook van moge zijn, indien u er op het vlak van veiligheid geen graten in zag om na het incident van 07/05/2019 terug te keren naar Miramondo dringt de vraag zich op waarom u zich dan gedurende deze periode zo goed als in het huis opsloot en niet buiten bent gekomen (CGVS, p.10). Bovenstaande verklaringen vallen moeilijk te rijmen met elkaar. Hiernaar gevraagd verklaarde uw zoon dan weer niet op de hoogte te zijn waarom u na het incident een tijd in Miramondo bleef logeren (CGVS, zoon, p.16).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaring als zou uw buurvrouw in de week na het incident, toen u nog in Miramondo verbleef, twee opeenvolgende dagen personen in het donker voor uw huis hebben zien staan het CGVS allerm minst kon overtuigen (CGVS, p.10). Zo kon u geen enkele informatie

over de identiteit van deze personen verschaffen en toonde u niet in concreto aan dat de personen die uw buurvrouw had opgemerkt naar u of uw gezin op zoek waren (CGVS, p.10-12).

De vraag die zich bovendien opdringt is waarom uw buurvrouw u niet contacteerde op het moment dat zij onbekenden voor uw huis opmerkte. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat jullie een goede band hadden, zij over uw telefoonnummer beschikte en wist dat uw partner voor de politie werkte (CGVS, p.9-11). Dit klemmt bovendien met uw verklaring dat u in een beveiligde en bewaakte buurt woonde.

Bij bovenstaande dient verder te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat noch u, noch uw partner op geen enkel ogenblik geprobeerd hebben om over de personen die rondhingen rond uw woning informatie bij het politiekantoor aan de ingang van Miramondo in te winnen (CGVS, p.22). Dat uw partner hierover geen verhaal haalde bij zijn collega's is uitermate merkwaardig en zet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met bendeleden in Miramondo en het feit dat zij daar naar jullie zouden komen zoeken zijn verder op de helling (CGVS, p.22). Uw verklaring als zouden jullie zich uit veiligheidsoverwegingen niet geïnformeerd hebben kan gezien het profiel van uw partner niet aanvaard worden (CGVS, p.22).

Voor wat betreft het werk van uw partner bij de politie, wat de directe aanleiding tot uw vlucht zou hebben gevormd, dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaringen en deze van uw zoon op verschillende punten uitermate vaag en weinig overtuigend zijn. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht dat het profiel van uw partner van die aard is dat u en uw gezinsleden het slachtoffer werden van vervolging in El Salvador.

Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u over een basiskennis van de politie in El Salvador beschikt, is het opmerkelijk dat u specifiek over het werk van uw partner weinig informatie kon geven. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u over zijn ganse carrière bij de politie sinds 1996 slechts twee van zijn collega's bij voornaam (alias) kon noemen (CGVS, p.17). U kende de nationale politiechef van El Salvador, maar slaagde er evenmin in te antwoorden toen u gevraagd werd naar namen van leidinggevendenden op één van de posten waar uw partner ooit werkzaam was (CGVS, p.16-17; p.19).

Dat u over de collega's van uw partner niet meer informatie kon geven is uitermate vreemd temeer daar u in dit verband zelf verklaarde dat jullie met de kinderen en collega's van uw partner op excursie naar het strand of naar een privé-boerderijen gingen (CGVS, p.19) en uw partner met een groep van 8 collega's uit ging (CGVS, p.17).

U verklaarde verder dat uw partner de laatste vijf jaar voor de politie van Mejicanos werkte, maar vreemd genoeg kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd bij welke afdeling binnen de politiestructuur hij werkzaam was (CGVS, p.15). Gevraagd bij welke afdeling hij in Mejicanos werkte, zei u het volgende: "Hij werkte niet in een afdeling, zij stuurden hem alleen maar uit op patrouille." Zelfs toen het CGVS meer uitleg verschaftte over de afdelingen met elk hun bevoegdheid over een bepaalde materie, slaagde u er niet in meer informatie over de afdeling of eenheid van uw partner in Mejicanos te verschaffen (CGVS, p.15). Naar het einde toe van het persoonlijk onderhoud van 11/02/2021 vernoemde u plots de afdeling onderzoek, vreemdelingenzaken, toerisme en rurale afdeling binnen de politiestructuur (CGVS, p.16). Toen het CGVS u hierop de vraag stelde bij welke eenheid uw partner werkte slaagde u er opnieuw niet in te antwoorden en raakte u niet verder dan te stellen dat hij basisagent was en patrouilles deed (CGVS, p.18).

Ook uw zoon kwam niet verder dan te zeggen dat zijn vader in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek in Mejicanos werkzaam was en patrouilles deed en moest tussenkomen als er problemen waren. Bij welk departement of politiepost zijn vader in Mejicanos werkzaam was, hoelang hij in Mejicanos werkzaam was, waar zijn kantoor zich bevond, wie zijn baas of zijn collega's waren wist uw zoon evenmin (CGVS, zoon, p.8-9; p.17).

Aangaande de familiesamenkomsten met collega's, verklaarde uw zoon bovendien zich hierover niets te kunnen herinneren en zei hij dat jullie de laatste zes jaar, nadat de situatie met bendes slechter werd, alvast niets meer hebben gedaan (CGVS, zoon, p.10-11 en p.20).

Voorts is het uitermate vreemd dat uw zoon er niet in slaagde om te antwoorden toen hem werd gevraagd of zijn vader nog steeds bij de politie in Mejicanos werkzaam was (CGVS, zoon, p.16). Sterker nog, hij beweerde over het actuele werk van zijn vader geen enkele informatie te bezitten. Bovenstaande is vreemd gezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij na zijn aankomst in België contacten

onderhield met zijn vader (CGVS, p.16). U verklaarde in dit verband dan weer dat uw partner ongeveer twee maanden na jullie vertrek naar België omwille van veiligheidsredenen van Mejicanos naar Ciudad Delgado werd overgeplaatst, waar hij sindsdien een terrein bewaakt van de politie waar beschadigde en in beslag genomen voertuigen geparkeerd staan (CGVS, p.14-16). Dat uw zoon met geen woord repte over het feit dat zijn vader is overgeplaatst is uitermate merkwaardig.

Evenmin bleek uw zoon op de hoogte te zijn van het feit als zou zijn vader in de periode van jullie vertrek naar België een aanvraag hebben ingediend voor een promotie en kort na jullie vertrek tot de graad 'Cabo' (korporaal) promoveerde (CGVS, p.19-20 en CGVS, zoon, p.19).

De verklaring van uw zoon noch bij zijn vader, noch bij u geïnformeerd te hebben over zijn huidige werk onder het mom van veiligheid en schrik is in deze niet aanvaardbaar (CGVS, zoon, p.16; p.19).

Het is immers weinig geloofwaardig dat u en uw zoon na jullie aankomst in België en ter voorbereiding van jullie asielinterviews het werk van uw partner/vader, dat door jullie als enige vluchtmotief naar voor werd geschoven, niet zouden hebben besproken (CGVS, zoon, p.16; p.19).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u en uw zoon er niet in slaagden een reëel zicht te bieden op de werksituatie van uw partner voorafgaand aan jullie vertrek.

De mail van 15/01/2021, die enkele dagen na het persoonlijk onderhoud naar het CGVS werd gestuurd, met kopieën van een foto van een politieagent, de voorzijde van een politiebade (afgeleverd op 13/01/2021) en een afschrift van een recente loonfiche van 11/01/2021 wijzen hieraan niets. Bovendien betreffen de stukken slechts kopieën die gemakkelijk te vervalsen zijn en onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit.

Opmerkelijk bovendien is dat de door u neergelegde kopie van de politiebade twee dagen na het persoonlijk onderhoud werd afgeleverd en u tevens naliet om officiële identiteitsstukken van uw partner met foto neer te leggen waarmee aangetoond kan worden dat uw partner wel degelijk de persoon is die afgebeeld werd op de documenten.

Het CGVS stelt verder vast dat noch u, noch uw zoon erin slaagden om een duidelijk beeld te schetsen van de veiligheidssituatie voor uw partner sinds jullie vertrek naar België en evenmin konden overtuigen in jullie verklaringen over de opvolging van het onderzoek naar de daders dat naar aanleiding van uw klacht van 09/05/2019 zou zijn gevoerd.

Voor wat betreft de door u neergelegde klacht van 09/05/2019 bij de politie, dient voorafgaandelijk te worden aangestipt dat het CGVS in de inhoud van de klacht een niet onbelangrijke discrepantie opmerkte met de door uw zoon afgelegde verklaring voor het CGVS. Zo blijkt uit een vertaling van de door u neergelegde klacht, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat u, in tegenstelling tot wat uw zoon voor het CGVS verklaarde (CGVS, p.14), tijdens uw verklaringen bij de politie door uw partner vergezeld werd. Ook u repte met geen woord over de aanwezigheid van uw partner op het politiekantoor (CGVS, p.23). Verder dient te worden vastgesteld dat u uitermate beperkte informatie kon verschaffen over de contacten met de politie die u na uw klacht op 09/05/2019 verklaarde te hebben onderhouden.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dat u drie of vier dagen na het incident en nadat u klacht had ingediend twee keer door een collega van uw echtgenoot uit Ciudad Delgado gebeld werd met de boodschap dat jullie zouden worden geholpen en u gevraagd werd bijkomende informatie over uw belager op 07/05/2019 te verschaffen (CGVS, p.23-p.24). Doorgevraagd naar de naam van de agent waarmee u contact had, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.24). Op de vraag naar de contactgegevens van de agent die uw klacht opvolgde beweerde u dat zijn nummer in het geheugen van uw gsm stond maar u door problemen met uw chip de contactgegevens van desbetreffende persoon bent kwijtgespeeld (CGVS, p.25).

Na het gesprek met de collega van uw echtgenoot, liet u na initiatief te nemen om uw klacht op te volgen (CGVS, p.25). Als reden hiervoor gaf u aan dat u met veel andere zaken bezig was. Tot wie uw echtgenoot zich sindsdien voor informatie over uw klacht richtte, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.25). Op de vraag of u of uw partner door de Fiscalia (Openbaar Ministerie) werden opgeroepen om verdere informatie over uw belagers te verschaffen antwoordde u dan weer het volgende: "Ik in ieder geval niet." (CGVS, p.24). U voegde eraan toe dat het niet bij u opkwam om via uw

partner informatie in te winnen of hij door de Fiscalia of de politierechercheur die belast is met uw zaak gecontacteerd werd (CGVS, p.24). Uw zoon zei in dit verband niet op de hoogte te zijn of er naar aanleiding van uw klacht al dan niet personen werden opgepakt (CGVS, zoon, p.18). Uw verklaring als zou hij bijna nooit thuis zijn geweest, is geen afdoende verschoningsgrond voor het ontbreken aan deze informatie (CGVS, p.24). Niets belette u om hierover na uw aankomst in België informatie in te winnen. Het feit dat u naliel zich hierover te informeren tast op fundamentele wijze de ernst van de door u beweerde vrees bij terugkeer aan.

Voor wat betreft de door u neergelegde verklaring van uw partner binnen de politiedienst waar uw partner werkzaam was van 11/05/2019, dient bovendien te worden opgemerkt dat dergelijk stuk subjectief is waaraan door de bestaande verwantschapsband en het mogelijke voordeel dat hij kan verkrijgen bij uw toekenning van de hoedanigheid van vluchteling weinig objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Tevens dient te worden vastgesteld dat het uitermate vreemd is dat de hoofding van de brief slechts een kopie van het logo van de NCP draagt terwijl het stuk wel een originele handtekening bevat. Bovendien blijkt uit een vertaling van het stuk dat de Spaanse tekst een doorlopende tekst zonder punten of komma's betreft en de tekst van gebrekkige structuur is.

Wat er ook van moge zijn, dat u zich niet informeerde tot wie uw partner zijn verklaring richtte is uitermate merkwaardig. Temeer daar de naam van de persoon aan wie de verklaring van uw partner gericht is duidelijk in het stuk vermeld wordt. Hiernaar gevraagd zei u enkel dat uw partner zijn baas met deze verklaring op de hoogte moest brengen van het feit dat hij kennis had van het incident waarin u op 07/05/2019 betrokken raakte (CGVS, p.5).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat zowel u als uw zoon uitermate vaag bleven over de veiligheidssituatie en problemen voor uw partner sinds jullie anderhalve jaar geleden uit El Salvador vertrokken zijn. Uw zoon moest het antwoord schuldig blijven toen hem gevraagd werd of zijn vader sindsdien problemen heeft gekend (CGVS, zoon p.16). Ook u bleef hierover uitermate vaag (CGVS, p.7). Dat jullie zich niet grondig informeerden over de situatie voor uw partner/vader na jullie vertrek is opvallend en doet verder twijfels rijzen over de ernst van de door jullie aangehaalde vrees.

Aangezien u uw land van herkomst bent ontvlucht omwille van problemen door het werk van uw partner kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u en uw zoon zich na jullie aankomst in België grondig informeren over zijn veiligheidssituatie en het verdere verloop van de klacht die u naar aanleiding van het incident van 07/05/2019 heeft ingediend.

Aanvullend dient te worden vastgesteld dat uw partner weinig haast lijkt te hebben om jullie in België te vervoegen, nog steeds in Apopa woont en in San Salvador als politieagent werkzaam is. Bovenvermelde vormt een tegenindicatie dat hij internationale bescherming dringend noodzakelijk acht en valt moeilijk in overeenstemming te brengen met de door jullie beweerde vrees voor zijn leven omwille van zijn job (CGVS, p.6). De zorg voor zijn ouders die volgens uw verklaringen met gezondheidsproblemen te kampen hebben kan na anderhalf jaar niet meer als verschoningsgrond voor zijn verblijf bij zijn ouders en uitgesteld vertrek naar België worden aanvaard, temeer daar ook nog een andere zoon, J. M. (...), bij uw schoonouders inwoont (CGVS, p.13). U vermeldt nergens dat uw partner concrete stappen heeft gezet zijn gezin hier te vervoegen.

Wat er ook van moge zijn, niets in uw verklaringen wijst erop dat uw echtgenoot sinds jullie vertrek in juni 2019 concrete problemen heeft gekend (CGVS, p.7). Indien leden van de bende 18 daadwerkelijk uw partner en zijn gezin viseren omdat zij op de hoogte zijn dat hij politieagent is kan verondersteld worden dat uw partner hierdoor na jullie vertrek concrete problemen met bendeleden zou hebben ondervonden of bendeleden in Miramondo naar jullie zouden zijn, wat nergens uit uw verklaringen of deze van uw zoon kan worden afgeleid (CGVS, p.8-9; p.12; p.25 + CGVS zoon, p.8; p.16).

Voor wat betreft de overige door u aangehaalde vrees voor rekrutering van uw zonen, dient daarnaast te worden opgemerkt dat u deze vrees niet in concreto heeft aangetoond (CGVS, p.26). Hier in algemene termen naar verwijzen volstaat niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of uit een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet El Salvador te hebben verlaten.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf)

[rapporten/coi focus salvador. situation securitaire 20201012.pdf](#) en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten tenslotte, zijn niet in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw paspoort, het paspoort van uw jongste zoon B. V. (...), de geboorteakte van uw zoon B. V. (...) en een schoolattest van uw zoon B. V. (...) bevestigen de identiteit en nationaliteit van u en uw jongste zoon en het studieniveau van uw zoon, elementen die hier niet ter discussie staan. Het document in verband met een geldtransactie toont aan dat uw zus voor uw vertrek vanuit de Verenigde Staten geld naar u stortte, wat hier evenmin ter discussie staat. De door u neergelegde persartikels tenslotte betreffen algemene informatie over problemen van politieagenten en hun familieleden in El Salvador maar zijn evenmin in staat om bovenstaande appreciatie om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker – i.e. de zoon van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op 30/08/2000 geboren in Cuscatlán. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U woonde gans uw leven met uw moeder C. M. H. Y. (...), uw jongere broer B. C. B. V. (...) en uw vader B. B. O. A. (...) in de bewaakte residentie Miramando in de gemeente Apopa (San Salvador). U was niet politiek actief en kende geen problemen met uw autoriteiten. U studeerde mechanisch ingenieur aan de universiteit van El Salvador in San Salvador. Uw vader begon ongeveer 22 jaar geleden als politieagent te werken. Voor uw vertrek naar België werkte hij in Mejicanos (San Salvador) waar hij patrouilles deed. Vóór 07/05/2019 kende u geen persoonlijke problemen in El Salvador. Die dag werden u en uw moeder onderweg van de universiteit naar jullie woning op de bus door een gewapende jongeman aangesproken. Hij dreigde ermee jullie te doden omdat jullie familie waren van een politieagent. Op aanraden van uw vader diende uw moeder op 09/05/2019 klacht in bij de politie. Na het incident trok u in bij uw grootouders die verderop in Apopa woonden. Uw moeder trok ongeveer een week na het incident bij uw grootouders in. U stopte met uw studies en kwam niet meer buiten.

Uiteindelijk vertrok u op 13/06/2019 samen met uw moeder en uw broer naar België. Uw vader besloot omwille van gezondheidsproblemen van uw grootouders later naar België te vertrekken. Hij verblijft thans nog steeds in de woning van zijn ouders in Apopa.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, uw geboorteakte en een studiecertificaat neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde motieven als uw moeder C. M. H. Y. (...). Bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming oordeelde het CGVS haar zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming te weigeren omdat zij geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade aannemelijk kon maken. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept, kan voor u dezelfde beslissing genomen worden. De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

(...)

De door u neergelegde documenten tonen uw identiteit, uw nationaliteit en uw studies aan, elementen die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Zij werpen echter geen ander licht op bovenstaande.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, is de moeder van verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoeker wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoekster integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het enig middel dat verzoekende partijen van mening zijn dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Waar hen in de bestreden beslissingen wordt verweten niet veel informatie te kunnen geven over hun wijk, laten verzoekende partijen in hun verzoekschriften het volgende gelden:

“Verwerende partij begrijpt duidelijk niet in welke omstandigheden verzoekende partij en haar gezin diende te overleven. Hoewel zij in een beveiligde wijk woonden, betekende dit niet dat zij helemaal beschermd waren van de bendeleden. Immers, door het werd van haar partner, liepen verzoekende partij en haar zonen een extra risico. Dat is dan ook de rede waarom de zonen van verzoekende partij geen contacten hadden met andere inwoners van hun wijk en de zoon van verzoekende partij niet veel namen kan opnoemen van mensen die er woonden. Zij bleven het grootste deel van de tijd binnen en werden afgeschermd van de incidenten die er plaatsvonden. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat de zoon van verzoekende partij niet veel informatie hierover kon geven :

In het gehoor van de zoon van verzoekende partij valt het volgende te lezen: p. 5 CGVS

(...)

Uit schrik dat haar zonen iets zou overkomen, vergezelde verzoekende partij hen altijd naar de unief en ook de boodschappen werden door verzoekende partij gedaan, om haar zonen zo weinig mogelijk bloot te stellen aan risico's, p. 5 CGVS zoon

(...)

p. 6 CGVS zoon

(...)

p. 6 CGVS zoon

(...)

Verzoekende partij heeft duidelijk aangehaald te vrezen voor rekrutering van haar zonen en hen daarom heel erg afgeschermd te hebben: p. 25 CGVS

(...)

Dat de zonen van verzoekende partij gevaar lopen om gerekruteerd te worden, blijkt tevens uit het Country Policy and Information Note van januari 2021: (stuk 3)

p. 26-28

(...)

Zoals blijkt uit het hierboven geciteerde, worden jongeren vaak verplicht om zich aan te sluiten bij de bendes, worden de familieleden bedreigd en onder zware druk gezet, waard zij niet anders kunnen dan de jongeren onder te brengen bij familieleden en zelfs met het hele gezin te vluchten – zoals in casu het geval was...

Verwerende partij is zich duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in EL Salvador en het gevaar dat de zoon verzoekende partij er liep.

Verwerende partij is erg onredelijk te werk gegaan.”

Waar de commissaris-generaal het in de bestreden beslissingen vreemd vindt dat verzoekster haar zonen naar haar schoonouders bracht, maar zelf nog thuis bleef wonen, stellen verzoekende partijen het volgende:

“Verzoekende partij heeft uitgelegd dat zij in een bewaakte zone woonden, dat zij er vanuit ging dat de bendes niet tot aan haar huis zouden komen. Zij wilde die risico nemen voor zichzelf, maar nam het zekere voor het onzekere en bracht haar twee zonen naar haar schoonouders: p. 9-10 CGVS verzoekende partij

(...)”

Verzoekende partijen betogen verder dat niet wordt betwist dat de echtgenoot van verzoekster als politieagent werkt. Zij wijzen erop dat in *“het COI focus rapport dd. 15 juli 2019 waarnaar verwerende partij verwijst”* letterlijk staat te lezen dat (ex-)politie agenten en hun familieleden een risicoprofiel hebben en automatisch gevaar lopen in El Salvador, waarna zij een passage citeren. Zij vervolgen:

“Verzoekende partij begrijpt aldus de redenering van verwerende partij niet. Haar risicovol profiel staat op geen enkel ogenblik ter discussie. Verwerende partij mag dan de gebeurtenissen ‘onlogisch of vreemd’ vinden, haar zoon en haar verwijten niet exact op de hoogte te zijn van de namen van de collega's van haar echtgenoot en zijn precieze rang, dit neemt haar reële vrees als familielid van een politieagent niet weg.

Ondertussen heeft verzoekende partij contact gehad met haar echtgenoot en hem naar de namen van zijn collega's en bazen gevraagd:

- J. A. R. R. (...)

- R. A. H. M. (...)

- P. P. C. D. (...)

- M. del C. F. (...)

- Jefe H. S. S. C. (...)

- Jefe R. E. O. (...)

- Jefe Superior C. A. R. C. (...)

Verzoekende partij tracht in de loop van de procedure nog meer bewijzen voor te leggen van de klacht die zij indiende en de werkzaamheden van haar partner.

Ten overvloede merkt verzoekende partij op dat als zij en haar zonen met hun vader (partner) bellen, het vaak gaat over de familieleden en hun gezondheidstoestand. Zo overleed in februari 2021 de schoonvader van verzoekende partij. Zij bespreken aldus niet de promotie van haar echtgenoot, omdat dat niet prioritair is en hij hen niet onnodig ongerust wil maken."

Verzoekende partijen wijzen er voorts op dat verzoekster tal van bewijzen heeft voorgelegd van de werkzaamheden van haar echtgenoot, van de klacht die zij neerlegde, van het politieverlag, van haar paspoort en van de geboorteaktes van haar kinderen en citeren vervolgens uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS).

Verzoekende partijen achten het onbegrijpelijk hoe de commissaris-generaal kan stellen dat het niet zou zijn bewezen dat het leven van verzoekster – als partner van een politieagent – en haar partner in gevaar zou zijn indien zij terug zou keren naar El Salvador. Zij stellen verder dat het duidelijk is dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent en dat zij en de echtgenoot van verzoekster met de dood werden bedreigd en geen kant meer op konden. Zij stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor hun leven bij terugkeer naar El Salvador. Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt volgens hen hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zij menen wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merken op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kunnen terugkeren zonder gevaar voor hun leven.

Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekende partijen bovendien achterhaald. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2020 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel "*El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay*" uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel "*A Nation Held Hostage*" van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte."

Verzoekende partijen besluiten dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Stukken

3.2.1. Aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2.2. Op 9 september 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad in beide zaken een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan de COI Focus "*El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021.

3.2.3. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een bewijs van het loon van de partner van verzoekster als brigadier (stuk 3), een bevestiging van het werk van de partner van verzoekster als brigadier (stuk 4), een politieaangifte van verzoekster van 9 mei 2019 (stuk 5) en een schrijven van de partner van verzoekster van 11 mei 2019 aan de hoofdinspecteur (stuk 6) neer.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging wegens het werk van de partner van verzoekster bij de Nationale Civiele Politie. Hun problemen zouden zijn begonnen op 7 mei 2019 toen zij op de bus werden aangesproken door een onbekende gewapende jongeman die hen zei dat hij hen zou doden, dat hij hen kende en dat zij familie waren van een 'hond', waarmee hij het werk van de partner van verzoekster bij de politie bedoelde. De man zou aan de volgende halte de bus verlaten hebben. Dezelfde avond zou verzoekster verzoeker naar haar schoonouders in Chintu hebben gebracht. De kinderen van verzoekster zouden daar tot hun vertrek uit El Salvador gebleven zijn en niet meer naar school zijn gegaan. Verzoekster zou op 7 mei 2019 nog zijn teruggekeerd naar haar woning in Miramondo en bijna voortdurend binnenshuis gebleven zijn. Op 9 mei 2019 zou verzoekster klacht hebben ingediend. Rond 14 mei 2019 zouden ook verzoekster en haar partner in het huis van verzoeksters schoonouders zijn ingetrokken. Die dag zou verzoekster via haar buurvrouw hebben vernomen dat zij twee dagen op rij 's nachts onbekenden voor haar woning had gezien en zou verzoekster zijn begonnen haar vertrek naar België voor te bereiden. Verzoeksters partner zou bij zijn ouders blijven omwille van hun gezondheidsproblemen. Uiteindelijk zou verzoekster samen met verzoeker en haar andere zoon op 13 juni 2019 uit El Salvador zijn vertrokken.

Daarnaast verklaren verzoekende partijen schrik te hebben dat verzoeker en de andere zoon van verzoekster door bendes gerekruteerd zullen worden.

Ter staving van hun respectievelijke verzoeken om internationale bescherming legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten en het paspoort van de jongste zoon van verzoekster, de geboorteaktes van verzoeker en van de jongste zoon van verzoekster, een klacht van 9 mei 2019, een verklaring van de partner van verzoekster van 11 mei 2019, persberichten, schooldocumenten van de jongste zoon van verzoekster en een certificaat van de universiteit van verzoeker voor, alsook fotokopieën van de voorzijde van een politiebade, van een foto van een politieman, van een loonfiche van de politie en van een bewijs van een geldtransactie (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoekster, stuk 5, map met 'documenten'; adm. doss. verzoeker, stuk 5, map met 'documenten').

De door verzoekende partijen voorgelegde klacht bevat louter de verklaringen van verzoekster over de door haar en verzoeker aangevoerde feiten, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoekster een klacht heeft neergelegd, kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die in deze klacht worden vermeld. Bovendien merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster in de inhoud van de klacht een niet onbelangrijke discrepantie op met de door verzoeker afgelegde verklaring voor het CGVS:

"Zo blijkt uit een vertaling van de door u neergelegde klacht, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat u, in tegenstelling tot wat uw zoon voor het CGVS verklaarde (CGVS, p.14), tijdens uw verklaringen bij de politie door uw partner vergezeld werd. Ook u repte met geen woord over de aanwezigheid van uw partner op het politiekantoor (CGVS, p.23)."

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Dat verzoekende partijen een fotokopie van de eerste twee pagina's van deze klacht nogmaals voegen bij hun op 16 september 2021 aan de Raad overgemaakte aanvullende nota (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 5), werpt op het voorgaande geen ander licht.

Aan de verklaring van de partner van verzoekster van 11 mei 2019 kan, gelet op de verwantschapsband tussen verzoekende partijen en de partner van verzoekster en het mogelijke voordeel dat deze partner kan verkrijgen bij de toekenning van de hoedanigheid van vluchteling aan verzoekende partijen, weinig

objectieve bewijswaarde worden toegekend. Voorts wordt hierover in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster nog als volgt overwogen:

“Tevens dient te worden vastgesteld dat het uitermate vreemd is dat de hoofding van de brief slechts een kopie van het logo van de NCP draagt terwijl het stuk wel een originele handtekening bevat. Bovendien blijkt uit een vertaling van het stuk dat de Spaanse tekst een doorlopende tekst zonder punten of komma’s betreft en de tekst van gebrekkige structuur is.

Wat er ook van moge zijn, dat u zich niet informeerde tot wie uw partner zijn verklaring richtte is uitermate merkwaardig. Temeer daar de naam van de persoon aan wie de verklaring van uw partner gericht is duidelijk in het stuk vermeld wordt. Hiernaar gevraagd zei u enkel dat uw partner zijn baas met deze verklaring op de hoogte moest brengen van het feit dat hij kennis had van het incident waarin u op 07/05/2019 betrokken raakte (CGVS, p.5).”

Ook deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Door een fotokopie van deze verklaring nogmaals te voegen bij hun op 16 september 2021 aan de Raad overgemaakte aanvullende nota (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 6) werpen verzoekende partijen geen ander licht op de voorgaande motieven. De Raad stelt overigens vast dat de bij de aanvullende nota gevoegde verklaring niet geheel overeenstemt met de verklaring die zich in het administratief dossier van verzoekster bevindt, wat nog meer vragen doet rijzen over de bewijswaarde ervan voor het vluchtrelaas van verzoekende partijen.

De (voorzijde van een) politiebadge, de foto van een politieman en de loonfiche van de politie betreffen slechts fotokopieën. De Raad merkt vooreerst op dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een relatieve bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien laten verzoekende partijen na om officiële identiteitsstukken van de partner van verzoekster met foto neer te leggen, zodat niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat het de partner van verzoekster is die op de politiebadge en de foto wordt afgebeeld. Zo uit deze stukken al zou blijken dat de partner van verzoekster een politieagent is, dan nog tonen deze stukken de problemen die verzoekende partijen stellen te hebben gekend in El Salvador en die tot hun vlucht uit dat land zouden hebben geleid niet aan. De voorgaande bemerkingen gelden evenzeer voor de zogenaamde bevestiging van het werk van de partner van verzoekster als brigadier die verzoekende partijen bij hun op 16 september 2021 overgemaakte aanvullende nota voegen (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 4). Dat verzoekende partijen van de loonfiche die zij op het CGVS reeds hadden bijgebracht nogmaals een fotokopie voegen bij hun op 16 september 2021 aan de Raad overgemaakte aanvullende nota, weliswaar met een uitprint van een latere datum (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 3), werpt hierop geen ander licht.

De paspoorten, geboorteaktes en schoolattesten bevestigen de identiteit en nationaliteit van verzoekende partijen en van de jongste zoon van verzoekster en het studieniveau van verzoeker en van de jongste zoon van verzoeker. Dit zijn elementen die *in casu* niet ter discussie staan, doch die geen betrekking hebben op de vervolgingsfeiten en vrees waarop verzoekende partijen zich beroepen. Het document in verband met een geldtransactie toont aan dat de zus van verzoekster voor haar vertrek vanuit de Verenigde Staten geld naar verzoekster stortte, wat hier evenmin ter discussie staat. Ook hieruit kan geen gegronde vrees voor vervolging worden afgeleid.

De persberichten betreffen ten slotte algemene informatie over problemen van politieagenten en hun familieleden in El Salvador. Verzoekende partijen worden hierin niet vermeld. Bijgevolg volstaan deze stukken op zich niet om in hoofde van verzoekende partijen tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoekende partijen voorgelegde stukken volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst vastgesteld dat verzoekende partijen twijfels zaaien over de werkelijke plaats waar zij voorafgaand aan hun vertrek zouden hebben gewoond en dat dit, gelet op het gegeven dat hun moeilijkheden met bendeleden zich in de regio van hun woonplaats Miramondo zouden hebben afgespeeld, in ernstige mate afbreuk doet aan de

geloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees. De commissaris-generaal licht dit in hoofde van verzoekster als volgt toe:

“Naast het feit dat jullie geen officiële identiteitsdocumenten aanbrachten waaruit blijkt dat jullie in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek met het ganse gezin in residentie Miramondo verbleven, legden jullie tevens uitermate vage en weinig geloofwaardige verklaringen over de precieze situatie over jullie woonwijk af.

Uit jullie verklaringen blijkt dat Miramondo een beveiligde, bewaakte en relatief kleinschalige residentie is, waar zich een politiekantoor en militaire post bevindt en waar de huizen aan elkaar grenzen (CGVS, p.8; p.10; p.22; p.24 en CGVS zoon, p.4-6).

Rekening houdend met bovenvermelde is het allerm minst geloofwaardig dat uw zoon geen enkele naam van inwoners van Miramondo kon geven (CGVS, p.5). Doorgevraagd naar informatie over de mensen uit Miramondo of hun profiel, antwoordde hij dat hij omwille van de problemen niet veel buiten kwam en niet veel met de burens praatte (CGVS, p.5). In dit verband beweerde hij voorts in Miramondo geen vrienden te hebben en enkel inwoners van Miramondo te hebben begroet maar met hen geen contact te hebben gelegd (CGVS, p.5). Op de vraag meer informatie te verschaffen over de handelszaken in Miramondo, raakte hij niet verder dan te stellen dat er kleine winkels waren en er aan de ingang van de wijk ook een ‘pupuseria’ (typisch El Salvadoraans gerecht) lag (CGVS, p.5). Gevraagd om meer informatie te verschaffen over desbetreffende handelszaken, zei hij enkel dat er bedienden werkten en hij de eigenaars niet kent (CGVS, p.5). Uw zoon kon evenmin antwoorden toen hem werd gevraagd met wie zijn ouders in Miramondo contact hadden (CGVS, p.5). Dat uw zoon vrijwel geen details kon verstrekken over de inwoners en handelszaken van Miramondo, waar hij gans zijn leven verklaarde te hebben gewoond, is uitermate merkwaardig en doet bij het CGVS wenkbrauwen fronsen.

Tevens blijkt uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw zoon dat jullie weinig informatie konden verschaffen over de veiligheidssituatie in jullie wijk. Toen het CGVS uw zoon vragen stelde over veiligheidsincidenten met bendeleden in de wijk, raakte hij niet verder dan te stellen dat een inwoner uit Miramondo een probleem met een derde heeft gekend en hij twee of drie weken later verdwenen is. Meer informatie over dit incident kon hij niet geven (CGVS, p.6). Verder haalde hij aan dat een politieagent zeven jaar geleden in Miramondo door bendeleden van de 18 werd vermoord. Op de vraag naar de naam van de agent moest hij wederom het antwoord schuldig blijven. Evenmin slaagde hij erin te antwoorden toen hem namen of aliases van bendeleden van de 18 die in Miramondo opereerden werden gevraagd (CGVS, p. 16).

Zelfs indien rekening wordt gehouden met de jeugdige leeftijd van uw zoon, het feit dat jullie volgens uw zoons verklaringen vrij geïsoleerd leefden omwille van het veiligheidsrisico's en jullie burens vaak verhuisden, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een minimum aan informatie over de inwoners en de veiligheidssituatie van de wijk waar hij gans zijn leven heeft gewoond kan verschaffen. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat uw beide zonen zich voor hun studies naar een school buiten de wijk verplaatsten en regelmatig gebruik maakten van het openbaar vervoer om zich van Miramondo naar andere plekken in San Salvador te verplaatsen (CGVS, p.12; p.14 en CGVS zoon, p.10).

Opmerkelijk in dit verband is dat ook uw verklaringen over veiligheidsincidenten in Miramondo vaag en weinig gedetailleerd zijn. Net als uw zoon maakte u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS melding van een moord op een politieagent in Miramondo. U voegde eraan toe dat deze gebeurtenis de aanleiding was voor de inwoners van uw straat om zich te verenigen en vergaderingen met de inwoners van de wijk te organiseren (CGVS, p.21). Gevraagd desbetreffend incident in de tijd te situeren, raakte u niet verder dan te stellen dat het enkele jaren geleden was. Tevens moest u het antwoord schuldig blijven toen het CGVS vroeg naar de naam van de politieagent die om het leven kwam. U haalde aan dat er na het incident geruchten de ronde deden dat er veel politieagenten in Miramondo woonden, maar slaagde er vreemd genoeg niet in ook maar één politieagent uit uw wijk bij naam te noemen (CGVS, p.21). Evenmin slaagde u erin te antwoorden toen u werd gevraagd welke bende actief is in Miramondo (CGVS, p.14). Dat u als partner van een politieagent, die bovendien als zelfstandig schoonheidsspecialiste in Miramondo werkzaam zou zijn geweest, hierover niet meer informatie kan verschaffen is merkwaardig en doet het CGVS verder twifelen over jullie reële verblijfsituatie voorafgaand aan uw vertrek (CGVS, p.5).

Het CGVS mag van jullie immers verwachten de nodige feiten en relevante informatie aan te brengen over uw woonplaats waar jullie 20 jaar zouden hebben gewoond en die jullie in mei 2019 na problemen met bendeleden van de 18 verklaarden te hebben moeten verlaten.”

Verzoekende partijen verwijten de commissaris-generaal niet te begrijpen in welke omstandigheden zij dienden te overleven en lichten toe dat het gegeven dat zij in een beveiligde wijk woonden niet betekende dat zij helemaal beschermd waren tegen de bendeleden, dat zij door het werk van de partner van verzoekster een extra risico liepen en dat verzoeker en zijn broer om deze reden het grootste deel van de tijd binnen bleven en “geen contacten hadden met andere inwoners van hun wijk”, zodat

verzoeker *“niet veel namen kan opnoemen van mensen die er woonden”*. Met een dergelijk summier betoog, doen verzoekende partijen niets meer dan het vergoelijken van de vaststelling dat verzoeker uitermate vage en weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de precieze situatie in hun woonwijk en over de veiligheidssituatie aldaar, zonder de hierboven aangehaalde vaststellingen, die steun vinden in de stukken van de administratieve dossiers, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten. De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat verzoeker zich voor zijn universitaire studies met de bus naar zijn universiteit verplaatste (adm. doss. verzoekster, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12 en 14; adm. doss. verzoeker, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Redelijkerwijze kan van hem dan ook worden verwacht dat hij meer concrete informatie kan verschaffen over (de veiligheidssituatie in) de wijk waar hij zijn ganse leven verklaart te hebben verbleven, zelfs zo hij bij zijn verplaatsingen naar de universiteit steeds vergezeld werd door verzoekster en er voor hem steeds boodschappen werden gedaan. Deze omstandigheden kunnen immers allerm minst verklaren dat verzoeker geen enkele naam van een inwoner van de relatief kleinschalige residentie Miramondo kan opnoemen, noch dat hij niet kon zeggen met wie zijn ouders in Miramondo contact hadden, terwijl hij volgens zijn verklaringen wel de mensen goedendag zei om hen te begroeten (adm. doss. verzoeker, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). De algemene informatie die verzoekende partijen aanhalen ter staving van hun vrees voor rekrutering van verzoeker als jongeman in El Salvador, reden waarom verzoekster hem zo zou hebben afgeschermd, doet aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Aldus slagen verzoekende partijen er niet in de voorgaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten.

Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen bevreemdende en weinig plausibele verklaringen aflegden over de precieze omstandigheden na het incident van 7 mei 2019 waarbij zij op de bus werden bedreigd door een onbekende gewapende man. Hij licht dit in hoofde van verzoekster als volgt toe:

“Zo verklaarde uw zoon voor het CGVS dat uw partner in de week na het incident bij zijn ouders (de grootouders van uw zoon) overnachtte omdat hij niet veel vertrouwen had om in jullie woning in Miramondo te slapen en zich bij zijn ouders veiliger voelde (CGVS, zoon, p.16). Rekening houdend met bovenstaande verklaring is het uitermate merkwaardig dat u, zoals blijkt uit uw verklaringen en deze van uw zoon, na het incident van 07/05/2019 daarentegen nog een week in Miramondo heeft verbleven en er ook overnachtte (CGVS, zoon, p.15). Gevraagd waarom u op 07/05/2019 naar uw woning in Miramondo bent teruggekeerd nadat u uw kinderen bij uw schoonouders had afgezet, zei u dat u er nooit aan heeft gedacht dat bendeleden jullie in Miramondo zouden komen zoeken omdat jullie in een private, beveiligde en volgens u veilige kolonie woonden en bendes zich vooral op jonge mensen richten (CGVS, p.6; p.10; p.22).

Het is op z'n minst merkwaardig dat uw partner na het incident uit veiligheidsoverwegingen bij zijn schoonouders overnachtte terwijl u in de woning in Miramondo achterbleef. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat de bende 18 in de omgeving van Miramondo opereerde en de regio waar u op 07/05/2019 op de bus problemen kende door dezelfde bende 18 gedomineerd werd (CGVS, p.14; p.24). Wat er ook van moge zijn, indien u er op het vlak van veiligheid geen graten in zag om na het incident van 07/05/2019 terug te keren naar Miramondo dringt de vraag zich op waarom u zich dan gedurende deze periode zo goed als in het huis opsloot en niet buiten bent gekomen (CGVS, p.10). Bovenstaande verklaringen vallen moeilijk te rijmen met elkaar. Hiernaar gevraagd verklaarde uw zoon dan weer niet op de hoogte te zijn waarom u na het incident een tijd in Miramondo bleef logeren (CGVS, zoon, p.16).”

Door aan te voeren dat verzoekster heeft uitgelegd dat zij in een bewaakte zone woonde, dat zij er van uitging dat de bendes niet tot aan haar huis zouden komen en dat zij voor zichzelf het risico wilde nemen, maar voor haar zonen het zekere voor het onzekere nam door hen naar haar schoonouders te brengen, bieden verzoekende partijen geen verklaring voor het gedrag van verzoekster. Ook de Raad acht het bijzonder weinig aannemelijk dat verzoekster voor zichzelf een dergelijk risico zou nemen, doch niet voor haar zonen, terwijl er voor haar geen enkele reden was om zich niet eveneens in veiligheid te stellen in de woning van haar schoonouders.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster als volgt gemotiveerd:

“Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaring als zou uw buurvrouw in de week na het incident, toen u nog in Miramondo verbleef, twee opeenvolgende dagen personen in het donker voor uw huis hebben zien staan het CGVS allerm minst kon overtuigen (CGVS, p.10). Zo kon u geen enkele informatie over de identiteit van deze personen verschaffen en toonde u niet in concreto aan dat de personen die uw buurvrouw had opgemerkt naar u of uw gezin op zoek waren (CGVS, p.10-12).

De vraag die zich bovendien opdringt is waarom uw buurvrouw u niet contacteerde op het moment dat zij onbekenden voor uw huis opmerkte. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat jullie een goede band hadden, zij over uw telefoonnummer beschikte en wist dat uw partner voor de politie werkte (CGVS, p.9-11). Dit klemmt bovendien met uw verklaring dat u in een beveiligde en bewaakte buurt woonde.

Bij bovenstaande dient verder te worden opgemerkt dat het uitermate vreemd is dat noch u, noch uw partner op geen enkel ogenblik geprobeerd hebben om over de personen die rondhingen rond uw woning informatie bij het politiekantoor aan de ingang van Miramondo in te winnen (CGVS, p.22). Dat uw partner hierover geen verhaal haalde bij zijn collega's is uitermate merkwaardig en zet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met bendeleden in Miramondo en het feit dat zij daar naar jullie zouden komen zoeken zijn verder op de helling (CGVS, p.22). Uw verklaring als zouden jullie zich uit veiligheidsoverwegingen niet geïnformeerd hebben kan gezien het profiel van uw partner niet aanvaard worden (CGVS, p.22)."

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Verder merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op dat de verklaringen van verzoekende partijen over het werk van de partner van verzoekster bij de politie op verschillende punten uitermate vaag en weinig overtuigend zijn, zodat er weinig geloof kan worden gehecht aan hun verklaring dat het profiel van de partner van verzoekster van die aard is dat dit ertoe zou hebben geleid dat verzoekende partijen het slachtoffer werden van vervolging in El Salvador. Hij licht dit in hoofde van verzoekster als volgt toe:

"Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u over een basiskennis van de politie in El Salvador beschikt, is het opmerkelijk dat u specifiek over het werk van uw partner weinig informatie kon geven. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u over zijn ganse carrière bij de politie sinds 1996 slechts twee van zijn collega's bij voornaam (alias) kon noemen (CGVS, p.17). U kende de nationale politiechef van El Salvador, maar slaagde er evenmin in te antwoorden toen u gevraagd werd naar namen van leidinggevendenden op één van de posten waar uw partner ooit werkzaam was (CGVS, p.16-17; p.19).

Dat u over de collega's van uw partner niet meer informatie kon geven is uitermate vreemd temeer daar u in dit verband zelf verklaarde dat jullie met de kinderen en collega's van uw partner op excursie naar het strand of naar een privé-boerderijen gingen (CGVS, p.19) en uw partner met een groep van 8 collega's uit ging (CGVS, p.17).

U verklaarde verder dat uw partner de laatste vijf jaar voor de politie van Mejicanos werkte, maar vreemd genoeg kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd bij welke afdeling binnen de politiestructuur hij werkzaam was (CGVS, p.15). Gevraagd bij welke afdeling hij in Mejicanos werkte, zei u het volgende: "Hij werkte niet in een afdeling, zij stuurden hem alleen maar uit op patrouille." Zelfs toen het CGVS meer uitleg verschaftte over de afdelingen met elk hun bevoegdheid over een bepaalde materie, slaagde u er niet in meer informatie over de afdeling of eenheid van uw partner in Mejicanos te verschaffen (CGVS, p.15). Naar het einde toe van het persoonlijk onderhoud van 11/02/2021 vernoemde u plots de afdeling onderzoek, vreemdelingenzaken, toerisme en rurale afdeling binnen de politiestructuur (CGVS, p.16). Toen het CGVS u hierop de vraag stelde bij welke eenheid uw partner werkte slaagde u er opnieuw niet in te antwoorden en raakte u niet verder dan te stellen dat hij basisagent was en patrouilles deed (CGVS, p.18).

Ook uw zoon kwam niet verder dan te zeggen dat zijn vader in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek in Mejicanos werkzaam was en patrouilles deed en moest tussenkomen als er problemen waren. Bij welk departement of politiepost zijn vader in Mejicanos werkzaam was, hoelang hij in Mejicanos werkzaam was, waar zijn kantoor zich bevond, wie zijn baas of zijn collega's waren wist uw zoon evenmin (CGVS, zoon, p.8-9; p.17).

Aangaande de familiesamenkomsten met collega's, verklaarde uw zoon bovendien zich hierover niets te kunnen herinneren en zei hij dat jullie de laatste zes jaar, nadat de situatie met bendes slechter werd, alvast niets meer hebben gedaan (CGVS, zoon, p.10-11 en p.20).

Voorts is het uitermate vreemd dat uw zoon er niet in slaagde om te antwoorden toen hem werd gevraagd of zijn vader nog steeds bij de politie in Mejicanos werkzaam was (CGVS, zoon, p.16). Sterker nog, hij beweerde over het actuele werk van zijn vader geen enkele informatie te bezitten. Bovenstaande is vreemd gezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij na zijn aankomst in België contacten onderhield met zijn vader (CGVS, p.16). U verklaarde in dit verband dan weer dat uw partner ongeveer twee maanden na jullie vertrek naar België omwille van veiligheidsredenen van Mejicanos naar Ciudad Delgado werd overgeplaatst, waar hij sindsdien een terrein bewaakt van de politie waar beschadigde en in beslag genomen voertuigen geparkeerd staan (CGVS, p.14-16). Dat uw zoon met geen woord repte over het feit dat zijn vader is overgeplaatst is uitermate merkwaardig.

Evenmin bleek uw zoon op de hoogte te zijn van het feit als zou zijn vader in de periode van jullie vertrek naar België een aanvraag hebben ingediend voor een promotie en kort na jullie vertrek tot de graad 'Cabo' (korporaal) promoveerde (CGVS, p.19-20 en CGVS, zoon, p.19).

De verklaring van uw zoon noch bij zijn vader, noch bij u geïnformeerd te hebben over zijn huidige werk onder het mom van veiligheid en schrik is in deze niet aanvaardbaar (CGVS, zoon, p.16; p.19).

Het is immers weinig geloofwaardig dat u en uw zoon na jullie aankomst in België en ter voorbereiding van jullie asielinterviews het werk van uw partner/vader, dat door jullie als enige vluchtmotief naar voor werd geschoven, niet zouden hebben besproken (CGVS, zoon, p.16; p.19).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u en uw zoon er niet in slaagden een reëel zicht te bieden op de werksituatie van uw partner voorafgaand aan jullie vertrek."

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen in hun verzoekschriften trachten voor te houden, blijkt uit de voorgaande motieven wel degelijk dat hun risicoprofiel als familieleden van een politieagent ter discussie staat.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschriften voorhouden dat verzoekster ondertussen contact heeft gehad met haar echtgenoot en hem naar de namen van zijn collega's en bazen heeft gevraagd en zij een opsomming geven van zeven namen, kan de Raad slechts vaststellen dat zij op geen enkele wijze aantonen dat deze personen werkzaam zijn bij de politie en de collega's of oversten zijn van de partner van verzoekster. Met een dergelijk betoog (*post factum*) slagen verzoekende partijen er dan ook niet in de voorgaande pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Aldus maken verzoekende partijen hun profiel als familieleden van een politieagent niet aannemelijk, laat staan dat zij aannemelijk maken dat dit profiel van die aard is om te kunnen vaststellen dat zij het slachtoffer werden van vervolging in El Salvador. De verwijzing naar "*het COI focus rapport dd. 15 juli 2019*", waarnaar overigens nergens in de bestreden beslissingen wordt verwezen en dat zich evenmin in de administratieve dossiers bevindt of door een van de partijen in de loop van de procedure voor de Raad wordt bijgebracht, en het aanhalen van een passage hieruit over de risico's en de gevaren voor (ex-)politieagenten en hun familieleden zijn *in casu* dan ook niet dienstig.

Waar verzoekende partijen nog opmerken dat als zij met de partner van verzoekster bellen, het vaak gaat over de familieleden en hun gezondheidstoestand en niet over de promotie van de partner van verzoekster omdat dat niet prioritair is en hij hen niet onnodig ongerust wil maken, verklaren zij niet hoe het komt dat verzoekster op de hoogte is van de overplaatsing en de promotie van haar partner, terwijl verzoeker hiervan niet op de hoogte is. Bovendien wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat de verklaringen van verzoekende partijen over het werk van de partner van verzoekster bij de politie op verschillende punten dermate vaag en weinig overtuigend zijn dat er weinig geloof kan worden gehecht aan hun verklaring dat het profiel van deze man van die aard is dat dit ertoe zou hebben geleid dat verzoekende partijen het slachtoffer werden van vervolging in El Salvador.

Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

"Het CGVS stelt verder vast dat noch u, noch uw zoon erin slaagden om een duidelijk beeld te schetsen van de veiligheidssituatie voor uw partner sinds jullie vertrek naar België en evenmin konden overtuigen in jullie verklaringen over de opvolging van het onderzoek naar de daders dat naar aanleiding van uw klacht van 09/05/2019 zou zijn gevoerd.

(...) Verder dient te worden vastgesteld dat u uitermate beperkte informatie kon verschaffen over de contacten met de politie die u na uw klacht op 09/05/2019 verklaarde te hebben onderhouden.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u dat u drie of vier dagen na het incident en nadat u klacht had ingediend twee keer door een collega van uw echtgenoot uit Ciudad Delgado gebeld werd met de boodschap dat jullie zouden worden geholpen en u gevraagd werd bijkomende informatie over uw belager op 07/05/2019 te verschaffen (CGVS, p.23-p.24). Doorgevraagd naar de naam van de agent waarmee u contact had, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.24). Op de vraag naar de contactgegevens van de agent die uw klacht opvolgde beweerde u dat zijn nummer in het geheugen van uw gsm stond maar u door problemen met uw chip de contactgegevens van desbetreffende persoon bent kwijtgespeeld (CGVS, p.25).

Na het gesprek met de collega van uw echtgenoot, liet u na initiatief te nemen om uw klacht op te volgen (CGVS, p.25). Als reden hiervoor gaf u aan dat u met veel andere zaken bezig was. Tot wie uw echtgenoot zich sindsdien voor informatie over uw klacht richtte, moest u wederom het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.25). Op de vraag of u of uw partner door de Fiscalia (Openbaar Ministerie)

werden opgeroepen om verdere informatie over uw belagers te verschaffen antwoordde u dan weer het volgende: "Ik in ieder geval niet." (CGVS, p.24). U voegde eraan toe dat het niet bij u opkwam om via uw partner informatie in te winnen of hij door de Fiscalia of de politierechercheur die belast is met uw zaak gecontacteerd werd (CGVS, p.24). Uw zoon zei in dit verband niet op de hoogte te zijn of er naar aanleiding van uw klacht al dan niet personen werden opgepakt (CGVS, zoon, p.18). Uw verklaring als zou hij bijna nooit thuis zijn geweest, is geen afdoende verschoningsgrond voor het ontbreken aan deze informatie (CGVS, p.24). Niets belette u om hierover na uw aankomst in België informatie in te winnen. Het feit dat u naliel zich hierover te informeren tast op fundamentele wijze de ernst van de door u beweerde vrees bij terugkeer aan.

(...)

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat zowel u als uw zoon uitermate vaag bleven over de veiligheidssituatie en problemen voor uw partner sinds jullie anderhalve jaar geleden uit El Salvador vertrokken zijn. Uw zoon moest het antwoord schuldig blijven toen hem gevraagd werd of zijn vader sindsdien problemen heeft gekend (CGVS, zoon p.16). Ook u bleef hierover uitermate vaag (CGVS, p.7). Dat jullie zich niet grondig informeerden over de situatie voor uw partner/vader na jullie vertrek is opvallend en doet verder twijfels rijzen over de ernst van de door jullie aangehaalde vrees.

Aangezien u uw land van herkomst bent ontvlucht omwille van problemen door het werk van uw partner kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u en uw zoon zich na jullie aankomst in België grondig informeren over zijn veiligheidssituatie en het verdere verloop van de klacht die u naar aanleiding van het incident van 07/05/2019 heeft ingediend.

Aanvullend dient te worden vastgesteld dat uw partner weinig haast lijkt te hebben om jullie in België te vervoegen, nog steeds in Apopa woont en in San Salvador als politieagent werkzaam is. Bovenvermelde vormt een tegenindicatie dat hij internationale bescherming dringend noodzakelijk acht en valt moeilijk in overeenstemming te brengen met de door jullie beweerde vrees voor zijn leven omwille van zijn job (CGVS, p.6). De zorg voor zijn ouders die volgens uw verklaringen met gezondheidsproblemen te kampen hebben kan na anderhalf jaar niet meer als verschoningsgrond voor zijn verblijf bij zijn ouders en uitgesteld vertrek naar België worden aanvaard, temeer daar ook nog een andere zoon, J. M. (...), bij uw schoonouders inwoont (CGVS, p.13). U vermeldt nergens dat uw partner concrete stappen heeft gezet zijn gezin hier te vervoegen.

Wat er ook van moge zijn, niets in uw verklaringen wijst erop dat uw echtgenoot sinds jullie vertrek in juni 2019 concrete problemen heeft gekend (CGVS, p.7). Indien leden van de bende 18 daadwerkelijk uw partner en zijn gezin viseren omdat zij op de hoogte zijn dat hij politieagent is kan verondersteld worden dat uw partner hierdoor na jullie vertrek concrete problemen met bendeleden zou hebben ondervonden of bendeleden in Miramondo naar jullie zouden zijn, wat nergens uit uw verklaringen of deze van uw zoon kan worden afgeleid (CGVS, p.8-9; p.12; p.25 + CGVS zoon, p.8; p.16).

Voor wat betreft de overige door u aangehaalde vrees voor rekrutering van uw zonen, dient daarnaast te worden opgemerkt dat u deze vrees niet in concreto heeft aangetoond (CGVS, p.26). Hier in algemene termen naar verwijzen volstaat niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming."

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen, kan aan de door verzoekende partijen voorgehouden problemen met bendeleden omwille van het werk van de partner van verzoekster als politieagent geen geloof worden gehecht en maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat zij uit hoofde daarvan een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin hebben.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen ook de volgende in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoekster opgenomen motieven geheel ongemoeid laten:

"Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te

verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissingen gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. De motieven vinden bovendien bevestiging in de COI Focus "El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire" van 13 juli 2021, waaraan verwerende partij in haar op 9 september 2021 neergelegde aanvullende nota's refereert.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen met bendeleden omwille van het werk van de partner van verzoekster als politieagent niet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland en het profiel van verzoeker als jonge man op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloed wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN